

De Stichting Vrede voor Palestina ondersteunt projecten voor kansarme Palestijnse kinderen. Omdat de huidige generatie niet in staat blijkt om vrede te bewerkstelligen, heeft de Stichting de hoop op de jeugd gevestigd. Ze richt zich daarbij op steun aan (buitenschoolse) activiteiten die verbindend kunnen werken tussen volkeren: taal, muziek & cultuur en sport. Kinderen krijgen daardoor meer een gevoel van eigenwaarde en vrede in zichzelf. Hopelijk brengt dat vrede in het Palestijns-Israëliësch conflict dichterbij.

Stichting
**Vrede voor
Palestina**

Nieuwsbrief

september 2014

Blijf van onze kinderen af!

“Blijf van onze kinderen af”, dit is de oproep van Stichting Vrede voor Palestina aan iedereen, zowel in Israël als de bezette Palestijnse gebieden. Het waren alle vier kinderen van Abraham: Gilad, Naftaly, Ayal en Mohamed, die in de bloei van hun leven slachtoffers werden van brute moord uit haat en wraak. Dat volwassenen elkaar te lijf gaan is al een brug te ver, maar als kinderen slachtoffer worden dan is het dieptepunt echt bereikt.

Daar waar we juist in kinderen investeren, betekent dit nu een terugval in ons werk. Of is het juist het moment om ons werk vanuit de stichting te intensiveren! We hebben net een educatief zomerkamp van twee weken gefinancierd. Kinderen met handicaps en beperkingen genieten samen met gezonde kinderen van spel en activiteiten, ontmoeten elkaar op deze manier en leren zichzelf kennen. Voor Gilad, Naftaly, Ayal en Mohamed is het spel voorgoed over. Hun leven is beëindigd door fanatici. Families zijn overspoeld door verdriet, moeders zullen eeuwig rouwen om hun kinderen. Er zijn alleen maar verliezers. Men roept om wraak, Israël bombardeert, nieuwe wraak wordt opgeroepen en zo gaat de cyclus van geweld maar door.

We blijven doorgaan met ons werk. Investeren in de jeugd is onze missie. We kijken er niet van af, juist nu omdat de jeugd ons nodig heeft. We geven hun de mogelijkheid om kinderen te zijn die horen te spelen en proberen hen zo veel mogelijk af te schermen van een lang slepend conflict zonder uitzicht op vrede.

Laat ons, volwassen Israëliërs en Palestijnen één ding afspreken: onze kinderen af te schermen van ons conflict. Ze zullen op een dag de toekomst met elkaar tegemoet gaan en vrede sluiten, wat ons niet is gelukt. Zij zullen en moeten met elkaar in dat stukje land leven, samen en apart. Laten we hun geest niet vergiftigen; kind zijn kan maar één keer. Er zal een moment komen dat niet alleen God en de geschiedenis

ons zullen beoordelen, maar dat onze eigen kinderen in de toekomst een oordeel zullen hebben over hun eigen ouders.

Ik was net klaar met deze tekst toen het bombardement op Gaza begon: vanuit de lucht, vanaf het land en de zee. Raketten waren het antwoord. Moord en verdriet verspreidden zich zo snel. Nergens in Gaza was een veilige plek te vinden, en nergens in het zuiden van Israël een Israëli boven de grond te zien, allemaal verscholen in hun schuilkelders. Wanneer het kon, verschenen Israëliërs op TV die de bombardementen toejuichten en als een raket ver in Israël insloeg en het vliegverkeer van Ben Gurion stilgelegd werd, juichten Palestijnen. Geen computerspelletje!

Dood, wreedheid en verdriet. Ik begon de vier eerder genoemde jongens met naam en toenaam te noemen en nu, 20 dagen verder spreekt men alleen nog maar over aantallen. 1.875 doden aan Palestijnse kant, 67 doden aan Israëliëse kant. Allemaal hebben zij de prijs van geweld met hun leven betaald, terwijl er geen beslissende winnaar uit is gekomen. In feite zijn er alleen maar verliezers gecreëerd. Verliezers van nu en verliezers van de toekomst, waar haat en wraak het enige is dat bereikt is. Vrede bereik je niet met een militaire ingreep. Het “grasmaaien” met deze disproportionele militaire aanval, voor de derde keer in zes jaar tijd, zoals Israël heeft gedaan zal niet helpen. Integendeel! Van de populatie van Gaza is meer dan 50% minderjarig en die telt meer dan één miljoen jongeren. Eén miljoen kinderen van vandaag, die in hun bed hebben geplast uit angst, die getraumatiseerd zijn door de dood van familie, vrienden en buren, die hun huis verloren hebben, wiens jeugd is ontnomen, zijn juist de jong volwassenen van de nabije toekomst. Hoe zullen ze reageren? Welk jeugdig temperament hebben ze ontwikkeld? Wat zal er van hen

worden, achter gesloten muren waar ze nergens werk kunnen vinden, waar toekomstperspectief en dromen zijn opgesloten in dat strookje land in de laatste zeven jaar? Een openluchtgevangenis zal het gevaar voor Israël alleen maar groter maken. Zolang Israël doorgaat met de bezetting zal er geen vrede komen. 66 Jaar hebben de Palestijnen al moeten vechten voor zelfbeschikking. Hoe lang nog? En hoe lang nog moet de Israëlische politiek haar volk

voor de gek houden door angst te zaaien voor de Palestijnen! Zullen ze een keer begrijpen dat het grootste gevaar voor het voortbestaan van Israël de bezetting is, die niet alleen het bezette volk kapot maakt, maar ook de bezetter zelf!

Nabil Sahhar
Voorzitter

Jood en Palestijn hunkeren naar vrede

Het was een opmerkelijk artikel in het hart van het Reformatorisch Dagblad van 9 augustus jl. Daarin de weergave van een gesprek tussen Nabil Sahhar, Palestijn en christen van geboorte en o.a. voorzitter van 'onze' stichting Vrede voor Palestina, en professor Fred Grünfeld, emeritus hoogleraar Mensenrechtenschendingen, die Joodse wortels heeft. Aanleiding natuurlijk de recente Gaza-oorlog en de diepe kloof die deze blootlegde tussen Israël en de Palestijnen. Beide kregen een aantal stellingen voorgelegd, waarop ze reageerden. Op elkaar reageerden ze niet zozeer, tenminste niet binnen dit artikel.

Beide zijn het erover eens dat de tweestatenoplossing de enige route is naar vrede tussen Israël en de Palestijnen. Grünfeld: "Een veilige en erkende staat voor Israël, evenals zelfbeschikkingsrecht voor de Palestijnen met een eigen staat." En eigenlijk zijn ze het er ook over eens dat de recente oorlog - en oorlog überhaupt - de vrede en zo'n tweestatenoplossing niet dichterbij brengen. Grünfeld: "...Het is een oorlog met veel doden. Totale zinloosheid. Weliswaar is de veiligheid van Israël met dit optreden voor de korte termijn gegarandeerd. (Dat is het uitgangspunt van Grünfeld, dat is voor hem de kern: veiligheid voor Israël - LW). Dat is het land ook verplicht aan de eigen bevolking. Maar een politieke oplossing is door de oorlog in Gaza geen millimeter dichterbij gekomen. De strijd heeft bij de bevolking van Gaza juist geleid tot meer cynisme en gevoelens van haat." Nabil Sahhar zou graag zien dat Israël tot het inzicht komt dat dit gewelddadige optreden geen veiligheid brengt. De 1 miljoen kinderen van Gaza zijn nu al op jonge leeftijd getraumatiseerd. "Geweld kan geen route zijn naar vrede." Je kunt niet 1,8 miljoen mensen opsluiten in een openluchtgevangenis zonder hen enige vorm van toekomst te bieden. Heeft Israël ooit beseft dat een militaire overwinning geen vrede geeft? "Ik ben ervan overtuigd dat Israël geen innerlijke vrede kent. Een land dat geen vrede heeft, kan het ook niet aan anderen geven. Palestijnen hebben die vrede wel in zich. Het enige wat het Israëlische volk in leven houdt zijn wapens... Ik ben ervan overtuigd dat Israël niet alleen de vijand vernietigt, maar uiteindelijk ook zichzelf als het op deze weg doorgaat." Het gesprek komt op de politieke en maatschappelijke houding in Nederland ten opzichte van Israël. Is die aan het veranderen? Grünfeld betwijfelt dat. Misschien enigszins, maar minder dan vaak wordt gedacht en Nederland is volgens hem ook nooit anti-Palestijns geweest. Nabil Sahhar

wil geen ziltjes winnen voor de een of de ander. Er moet een rechtvaardige oplossing komen voor het conflict en dat kan alleen door de Palestijnen echt perspectief te geven. Maar in plaats daarvan worden de nederzettingen uitgebreid en zijn er strenge controles die handel en industrie sterk belemmeren. Sahhar vervolgt: "Gaza, de Westelijke Jordaanoever en Oost-Jeruzalem beslaan bij elkaar niet meer dan 22 procent van het grondgebied van Palestina. De Palestijnen hebben 78 procent van het grondgebied weggegeven. Wij hebben recht op zelfbeschikking. Het Westen ziet Israël als een kind dat geholpen moet worden, maar het punt is dat het land niet wordt gecorrigeerd uit vrees dat kritiek wordt gezien als antisemitisme. Maar als je een kind niet corrigeert creëer

je een monster. Als christen zeg ik: Sommige Nederlandse christenen staan blindelings achter Israël, maar ze moeten ermee stoppen om oudtestamentische beloften politiek te willen verwezenlijken. Het is niet de taak van christenen om God een handje te helpen, zoals Stichting Christenen voor Israël doet, die Joden naar Israël brengt. SGP en ChristenUnie helpen Israël niet door voortdurend hun steun voor het land uit te spreken. Christelijke partijen moeten Israël juist leren eens kritisch naar zichzelf te kijken." Grünfeld beaamt dat het voor een goede oplossing van het conflict zaak is om met beide partijen een goede relatie te hebben.

Is er uitzicht op een bestand? Is een vreedzame oplossing van het conflict een utopie?

Aan beide zijden is het vertrouwen in elkaar erg laag en de oorlog in Gaza heeft de verhoudingen verder verslechterd, aldus Grünfeld. Israël wil veiligheid voor zijn burgers en Gaza wil open grenzen en een vrije in- en uitvoer voor goederen.

Daarover moet je onderhandelen, maar dan moet je elkaar wel erkennen als onderhandelingspartners. Nabil Sahhar is somber gestemd. Als er niks gebeurt, vervalt men weer in het oude patroon: Hamas bewapent zich, Israël begint een nieuw offensief. Maar vrede mag geen utopie zijn: zijn familie en zijn volk wonen daar. "Het wordt tijd dat het internationaal recht wordt toegepast en gehandhaafd. De blokkade van Gaza moet eraf... totdat er aan beide kanten vertrouwen is in elkaar en Israël en de Palestijnen in staat zijn samen te leven." Volgens Grünfeld is daar internationale druk voor nodig. En je kunt een paard wel naar de put leiden, maar je kunt hem niet dwingen om te drinken.

Voor een volledige weergave van dit artikel verwijzen we u naar onze website.

Lien Willems
Bestuurslid

Goed om te weten

Door allerlei vragen via de mail beseffen wij dat niet iedereen op de hoogte is waar de Al Mostaqbal school, de school die wij nu steunen, ligt. Op de kaart hieronder is de plaats Bethlehem te zien. De Al Mostaqbal school ligt in het plaatsje Al Khader, dat aan Bethlehem grenst, vlakbij de muur die als rode lijn hieronder is weergegeven.

De mensen van de West Bank kunnen niet naar Gaza en omgekeerd. Fysiek treft de oorlog de school dus niet, maar emotioneel zeer zeker wel.

Enkele feiten over de Westbank (2012):

- Circa 134 Israëlische nederzettingen
- Circa 102 buitenposten (onofficiële nederzettingen)
- Circa 462.000 Joodse kolonisten
- Nederzettingen zijn gebouwd op minder dan 3% van de Westbank, op de meest vruchtbare grond. Door hun infrastructuur van wegen nemen ze echter meer dan 40% van het gebied in dat daardoor niet toegankelijk is voor Palestijnen.

Al Mostaqbal school in Al Khader

Demonstratie op 10 augustus jl. in Utrecht tegen het geweld in Gaza

Toespraak door Max Wieselmann

"Ik sta hier namens een Ander Joods Geluid.

Dertien jaar geleden stonden wij onder deze naam op tegen de **onvoorwaardelijke steun** van vele Joden voor Israël. Dertien jaar geleden stonden wij op tegen het geweld dat Israël toen gebruikte tegen de tweede Palestijnse opstand. Dertien jaar lang hebben we nu al gestreden tegen de gedachte dat geweld een oplossing biedt voor het conflict tussen Israël en Palestina.

Dertien jaar lang hebben we ons nu al verzet tegen de omdraaiing van feiten: niet het verzet van de Palestijnen is de oorzaak van het conflict, maar de land roof door Israël.

Hoe lang moeten de Palestijnen nog wachten tot het Israël behaagt hen de rechten te geven, die het zelf zo zegt te koesteren?

Hoeveel Gaza-oorlogen moeten we nog meemaken voordat Israël het terechte verzet van de Palestijnen denkt te kunnen wegbombarderen?

Het conflict is **niet** begonnen met Hamas, met de raketten uit Gaza. Het conflict is begonnen met de gedachte dat Palestijnen wel plaats zouden maken voor de Joden als oplossing voor de **Europese** ziekte die antisemitisme heet. Israël heeft de sleutel tot de oplossing van het conflict in handen en wij zullen het moeten dwingen die sleutel te gebruiken.

Ik heb daarom een oproep voor de Joden

Onze angsten laten zich niet smoren in het doden van Palestijnse mannen, vrouwen en kinderen, in tegendeel. Toon de wereld dat wij **wel** hebben geleerd van onze geschiedenis, dat juist **wij** weten wat het is om te lijden onder bezetting en discriminatie.

Laten juist wij niet spreken over groepen in plaats van over mensen, neen het gaat niet om **de Arabieren**, neen **de** Palestijnen zijn geen terroristen, **de** Palestijnen zijn niet de nieuwe antisemieten.

Ga niet mee in pogingen de aandacht af te leiden van het leed in Gaza door te doen alsof het nu vooral en alleen gaat over incidenten tegen Joden in Nederland en om de opleving van antisemitisme in onze steden en straten.

Steun onze broeders en zusters in Israël die zich verzetten tegen hun eigen regering, een regering die over vrede praat maar bezetting praktiseert, een regering die denkt dat Israël kan overleven als het zich vastbijt in de rol van bezetter en die denkt dat het enige recht dat telt het recht van de sterkste is.

Steun onze broeders en zusters in Israël, die, in die zogenaamde enige democratie in het Midden-Oosten niet meer de straat op kunnen om een andere mening te laten horen, zoals wij hier en worden bedreigd en zelfs aangevallen.

Ik heb daarom een oproep voor de Moslims

Maak van uw solidariteit met de Palestijnen geen koren op de molen voor onze tegenstanders.

Verval niet in de fout van onze tegenstanders door mensen op een hoop te gooien, maak geen vergelijkingen met de geschiedenis die onze tegenstanders munitie geven om te zeggen: zie je wel **die Arabieren**, **die** moslims, het zijn Jodenhaters, extremisten.

Werk samen met Joden hier en daar, die strijden voor een ander Israël en een vrij Palestina.

Maak van het conflict geen conflict tussen Moslims en Joden, maak van het conflict tussen Israël en Palestina niet een conflict van religies. Het conflict gaat om land, water en zelfbeschikking.

Strijdt gezamenlijk voor het besef dat een ieder recht heeft op waardigheid, op vrijheid, op een menswaardig bestaan.

Ik heb daarom een oproep voor de Christenen

Maak van uw verbondenheid met het land Israël geen loze woorden door recht te praten wat krom is.

Breidt uw christelijke naastenliefde niet alleen uit naar de christelijke Palestijnen, maar naar allen die lijden onder geweld en bezetting.

Vul uw verbondenheid met het land Israël in door dit land en zijn inwoners terug te leiden op het pad van waardigheid en rechtvaardigheid.

Spreek uw geloofsgenoten aan die denken dat steun voor het geweld van Israël hun eigen verlossing naderbij brengt.

Ik heb daarom een oproep voor alle mensen

Het leed, de Joden in het verleden aangedaan, is geen vrijbrief om buiten en boven de wet staan, in tegendeel. Spreek Israël aan als gewoon land, plaats de Joden niet opnieuw in een uitzonderingspositie.

Uw sympathie voor de zaak van Israël is dodelijk voor diezelfde zaak, als u denkt dat dode Palestijnen daarbij het onvermijdelijke bijverschijnsel moeten zijn. Stap af van het waanidee dat Israël hier staat tegenover honderden miljoenen Arabieren die het land in zee willen drijven.

Besef dat Israël, dronken van zijn vermeende successen, onder invloed van extreme leiders en extreme groepen het land op een ramkoers heeft gebracht en zijn bevolking gijzelt met het opzweepen van angstgevoelens.

Alleen druk op Israël helpt, van onze regering, van Europa, van de internationale gemeenschap.
Israël wil graag horen bij en zich meten met de beschaafde en democratische samenlevingen in het Westen. Leg het dan de verplichtingen en eisen op die daar bij horen.
Israël is met zijn economie en militaire kracht afhankelijk van het Westen.
Onze regering, Europa en de internationale gemeenschap hebben dus de instrumenten in handen om Israël te

dwingen een andere koers te varen.
Laten wij dat beseffen en daarnaar handelen ook als de aandacht voor Gaza de komende tijd weer minder wordt.

en nogmaals:

- Kritiek op Israël is geen antisemitisme
- Druk op Israël is in het belang van Palestina en Israël
- Steun het andere Israël.
Free Gaza."

Max Wieselmann
Directeur Een Ander Joods Geluid
Lid Raad van Advies van Stichting Vrede voor Palestina

Aanbevolen film: Where should the birds fly?

De film *Where Should The Birds Fly* van Fida Qishta vertelt het verhaal van twee jonge vrouwen, overlevenden van de Israëlische aanval in Gaza genaamd "Operation Cast Lead". Mona Samouni, nu 12 jaar oud en de filmmaker, Fida Qishta, nu 27 jaar oud, vertegenwoordigen de geest en de toekomst van de Palestijnen. Fida groeit op in Gaza. Met haar camera als wapen geeft zij de barre omstandigheden in haar omgeving weer. De film begint met huiveringwekkende beelden van Israëlische bulldozers die in 2004, in Rafah, huizen vernietigen. Qishta, een inwonster van Rafah, de stad in het zuiden van de Gazastrook, kijkt toe hoe het huis van haar ouders, dat 30 jaar oud is, verkruid wordt onder de bulldozers. Na de vernietiging zegt haar vader tegen haar en haar familie dat ze weg moeten gaan, niet omkijken en vooral doorlopen. "Hij was bang dat als onze ogen zouden zien hoe het verwoest was, onze harten met haat gevuld zouden worden", zegt Qishta.
In de film geeft ze op ontroerende wijze weer hoe het

kleine meisje Mona in diezelfde verwoesting 21 familieleden verloor. De film onthult de kracht en hoop, de menselijkheid en humor die bloeit onder de bevolking van Gaza. Een ontroerende film, die veel van het verschrikkelijke, dagelijks onrecht in Gaza onthult. Het is de eerste film over het leven onder de Israëlische blokkade van Gaza, gemaakt door Palestijnen zelf.

Brenda Reinders
Bestuurslid

Agenda

24 t/m 28 september - Morgenland Festival Deventer
Op verschillende podia komt de fascinerende cultuur van het Midden-Oosten tot klinken. Behalve vier concerten met topmusici zijn er ook filmvertoningen en lezingen. Thema is 'Ontmoet de Oriënt'.

2 november 2014 - Deventer Wereldstad
Op zondag 2 november 2014 organiseert Deventer Wereldstad voor de derde keer een bruisend, internationaal evenement in de Deventer Schouwburg.
Een dag vol kleur, kunst, cultuur, muziek, mode en debat. En natuurlijk de wereldmarkt waar het publiek kan kennismaken met de vele vrijwilligersorganisaties en hun werkgebieden. Ook onze Stichting is weer van de partij.

16 november 2014 - Palestijnse filmdag
In het Filmtheater Hilversum wordt voor de derde keer een veelzijdige filmdag georganiseerd met Palestijnse films, documentaires en inleiders die zich bezighouden met de situatie in Israël en de bezette gebieden.

Meer informatie over deze activiteiten vindt u op onze website: www.stichtingvredevoorpalestina.nl

Beslist de moeite waard om te lezen op onze website het belangrijke artikel van Desmond Tutu: "Mijn dringende verzoek aan de mensen van Israël: bevrijd jezelf door Palestina te bevrijden".

Hartelijk dank voor al uw gaven! Mogen wij ook nu weer rekenen op uw (financiële) steun?

Stichting
**Vrede voor
Palestina**

Postadres

Postbus 658, 7400 AR Deventer

Telefoon

Mathilde Spaapen: (0570) 61 79 20

Nabil Sahhar: 06 - 46 25 49 38

Bankrekening

NL64 INGB 0006 0377 97 t.n.v. Stichting Vrede voor Palestina te Deventer

e-mail

info@stichtingvredevoorpalestina.nl

Website

www.stichtingvredevoorpalestina.nl

*Uw giften zijn meer dan welkom op
bankrekening NL64 INGB 0006 0377 97
en blijven aftrekbaar voor de belasting;
onze Stichting is ANBI-erkend.*

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen, laat het ons dan weten!

**Wilt u de nieuwsbrief voortaan per e-mail ontvangen,
laat het ons ook weten!**